

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203310
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718203310.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: H. D., K.. D., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XXX, XXX XX Y., S. R., zast. Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 452, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1 430,73 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 21.06.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.05.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 430,73 Eur spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 09.09.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a to na tom právnom a skutkovom základe, že žalobca (pozn. súdu v žalobe uvedené ako žalovaný) požiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný mu predložil na podpis Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorý vyplnil agent žalovaného a žalobca ho dňa 19.02.2014 podpísal s podmienkami úveru : poskytnutá čiastka (úverový limit) 1 500 Eur; splatnosť úveru 42 mesiacov; mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 375,54 Eur; predpokladaná RPMN za úver 70,01 %; ročná úroková sadzba úveru 70,01 %; priemerná RPMN za úver 46,30 %; poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur. Žalovaný následne schválil žalobcovi revolvingový úver (bod 6 žiadosti/zmluvy) s podmienkami úveru : poskytnutá čiastka (úverový limit) 1 500 Eur; splatnosť úveru 42 mesiacov; mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 375,54 Eur; RPMN za úver 69,01 %; ročná úroková sadzba úveru 70,01 %; priemerná RPMN za úver 46,30 %; poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8, ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorého sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytnúť „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom žalobca sa zaviazal za túto „službu“ zaplatiť žalovanému odplatu 215,75 Eur, splatnú v deň uzavretia zmluvy, pričom bod 8.4 zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa. Žalobca má za to, že zmluva nespĺňa zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne absentuje : údaj o konečnej splatnosti úveru; údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; údaj o splatnosti jednotlivých splátok zahŕňajúc prvú a poslednú splátku a údaj o presnej výške úveru, nakoľko žalovaný skutočne vyplatil žalobcovi len sumu 1 284,25 Eur,

pričom žalobca má za to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko vyjadruje finančný záväzok žalobcu ako spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži len záujmom žalovaného. Rovnako tak žalobca považuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca ďalej poukázal na nesúlad ohľadom výšky RPMN v bode 5 (70,01%) s údajom o RPMN v bode 6 (69,01 %), čo je v zmysle § 44 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka nutné považovať za neplatné dojednanie, nakoľko návrh žalobcu nebol žalovaným prijatý bezvýhradne. Taktiež žalobca poukázal na nesprávnosť výpočtu RPMN, nakoľko nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, kedy pri skutočnej výške poskytnutých prostriedkov výška RPMN predstavuje až 92,98 %. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška úrokovej sadzby je vyššia ako výška RPMN. Žalobca ďalej poukázal na neprímeranú výšku ročnej úrokovej sadzby 70,01 %, ktorá podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, kedy priemerná výška ročnej úrokovej sadzby podľa NBS bola 10,58 % ročne. Vzhľadom na uvedené sa úver podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalobca zaplatil žalovanému do 08.09.2017 celkom sumu 2 714,98 Eur, rozdiel - žalovaná suma 1 430,73 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktorej zaplata sa žalobca domáha, ako aj úrokov z omeškania od 09.09.2017 do zaplata.

2. K žalobe žalobca priložil Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXX, podpísanú zo strany žalobcu 19.02.2014 a zo strany žalovaného 25.02.2014 (ďalej len ako „Úverová zmluva“); nepodpísané Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., platné 02/2014 (ďalej len ako „Zmluvné dojednania“); Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 25.02.2014 (ďalej len ako „Oznámenie o schválení úveru“); Kartu klienta; výpočet RPMN z webovej stránky Finančné kalkulačky a Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2014 (ďalej len ako „Prehľad priemerných úrokových sadzieb podľa NBS“).

3. Tunajší súd dňa 07.06.2018 vydal platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalobcu odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Všeobecne platí, že pre to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto nie sú dodržané, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné a ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu úverovej zmluvy ustanovuje § 493 Obchodného zákonníka. Podstatné pre konanie je ustanovenie čl. 2 ods. 2.1 Zmluvných dojednaní, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a v zmysle ktorých „Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1 a Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa“. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálna možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. nižšej. Rozdiel je medzi údajmi o RPMN, pričom samotný údaj o RPMN sa objektívne dohodnúť nedá. Zákon o spotrebiteľských úveroch a ani iné predpisy neurčujú, že údaj o RPMN bude „dohodnutý“. Ak by žalovaný uviedol údaj o RPMN zhodný s údajom o RPMN v bode 5, porušil by Zákon o spotrebiteľských úveroch. K žalobcom vytykáaným nedostatkom zákonných náležitostí Úverovej zmluvy žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobcu o bezúročnosti úveru sú nesprávne a poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017. Bezúročným môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť; RPMN a výška úveru. Úverová zmluva je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v Úverovej zmluve, ale aj v Zmluvných dojednaniach, ktoré sú podľa čl. 13 Úverovej zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť Úverovej zmluvy. Z ustanovenia čl.

4 ods. 4.5 Zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu. Podľa čl. 9 ods. 9.1 Zmluvných dojednaní je Úverová zmluva uzatvorená na dobu neurčitú. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu. Oznámenie obsahuje tiež údaj o dátume prvej splátky. Termín konečnej splatnosti vyplýva z článku 4 bod 4.5 Zmluvných dojednaní, v zmysle ktorého dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v Oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Ustanovenie bodu 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami a o takýto typ úveru v danom prípade nejde. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobcu o neuvedení presného údajov o výške úveru. Suma úveru 1 500 Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Pokiaľ ide o Dohodu o poskytnutí služby, samotná dohoda nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik Úverovej zmluvy a túto dohodu žalobca uzatvoril nemusel a opak ani netvrdil a ani nepreukázal. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná a táto dohoda je aj individuálne rozlíšená od ostatného obsahu Úverovej zmluvy a preto je individuálne dojednaná v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poskytnutie odkladu splátok predpokladá iniciatívne konanie dlžníka a preto iba na základe toho, že žalobca svoje právo nevyužil, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania. Žalovaný ďalej poprel tvrdenie žalobcu, že výsledná RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba, pričom poukázal na výpočet RPMN podľa matematického vzorca v zmysle prílohy k Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný tiež poprel tvrdenia žalobcu o neprimeranej výške odplaty, nakoľko žalobca nedôvodne porovnával štatistické údaje iného poskytovateľa úverov a žalobca nerešpektoval rozdielnu právnu úpravu v období uzatvorenia zmluvy. V zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo žalobca vôbec nerešpektuje. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne. Poukázal na to, že obvyklá výška odplaty v danom období bola 46,30 % a táto nebola podstatne prevýšená, nakoľko podľa súdnej praxe sa za podstatné prevýšenie odplaty považuje navýšenie o 25 - 27 %. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal platobný rozkaz zrušiť a žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania.

4. K odporu žalovaný priložil príklad výpočtu RPMN k Úverovej zmluve; ďalej Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalobcom dňa 19.02.2014 (ďalej len ako „Štandardné európske informácie“) a Reprezentatívny príklad výpočtu RPMN.

5. V replike doručenej tunajšiemu súdu dňa 30.08.2018 žalobca zotrval na svojej argumentácii a poukázal na to, že v procese uzatvárania zmluvy bol nesúlad medzi RPMN uvedený v žiadosti (bod 5) a v zmluve (bod 6). Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. Z právneho hľadiska je irelevantné, že údaj o RPMN v bode 6 je pre spotrebiteľa (žalobcu) výhodnejší ako v bode 5 - podstata spočíva v tom, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Žalobca ďalej poukázal na to, že minimálne od januára 2016 žalovaný predkladá spotrebiteľom na podpis formulárovú zmluvu, kde je RPMN uvedené presne, nie ako predpokladaná RPMN a teda v súčasnosti žalovaný nemá problém presne určiť RPMN a preto tvrdenia žalovaného považuje za účelové. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ podstatné náležitosti Úverovej zmluvy obsahovalo až neskôr doručené Oznámenie o schválení úveru a toto nebolo podpísané žalobcom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nie je ho možné považovať za súčasť Úverovej zmluvy. Žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že žalovaný žalobcovi z úveru strhol poplatok za to, že by snáď niekedy v budúcnosti žiadal o odklad splátok a to všetko za poplatok 215,75 Eur (14,38 % z výšky úveru) pri úvere 1 500 Eur, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech spotrebiteľa. Fiktívnu pohľadávku, resp. pohľadávku z neplatného právneho úkonu nie je možné započítať. Dohoda o poskytnutí služby nebola podpísaná osobitne a bola súčasťou hlavnej formulárovej zmluvy a žalobca ju nemal možnosť odmietnuť, keďže zmluva možnosť takejto voľby ani neposkytovala. Nie žalobca ako spotrebiteľ, ale žalovaný ako dodávateľ je povinný preukazovať individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, čo doteraz nepreukázal. Tvrdenie žalovaného, že výška RPMN (69,01 %) môže byť nižšia ako výška úroku (70,01%) je logický nezmysel. Žalobca ďalej poukázal, že ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nevyklučuje aplikáciu dobrých mravov pokiaľ ide o výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu

SR sp.zn. 5Cdo/26/2011, v ktorom súd uviedol, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. V prípade Úverovej zmluvy bola výška úrokov až 70,01 %, v čase kedy priemerná úroková sadzba bola 11,16 %, t.z. že výška úrokov podľa Úverovej zmluvy viac ako šesťnásobne prevýšila obvyklú mieru úrokov a nepochybne ide o úrok úžernícky. Vzhľadom na uvedené žalobca trval na žalobe v celom rozsahu. K replike žalobca priložil prvú stranu anonymizovanej formulárovej Zmluvy spotrebiteľskom úvere žalovaného s neznámym subjektom.

6. V duplike doručenej tunajšiemu súdu dňa 13.09.2018 žalovaný taktiež zotrval na svojej argumentácii a poukázal na to, že k zmene údajov o RPMN nedošlo, nakoľko výsledná hodnota RPMN bola presne uvedená v bode 6 zmluvy a je irelevantné, akým spôsobom uzatvára žalovaný zmluvy v súčasnosti, nakoľko v minulosti žalovaný nedisponoval takým personálnym ani technickým zabezpečením, ktoré by mu v priebehu jedného dňa umožňovali vypočítať presnú hodnotu RPMN a získať všetky potrebné informácie z hľadiska celkového vyhodnotenia (analýzy) bonity žiadateľa o úver. Oznámenie o schválení úveru predstavuje len dokument informatívnej povahy a tento je len potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že nemohol odmietnuť podpísanie Dohody o poskytnutí služby, nakoľko ak by ju nemal záujem uzavrieť, osobitne by ju nepodpísal. Ak žalobca spochybňuje správnosť výpočtu RPMN, žalovaný poukázal na to, že žalobca nepredložil žiadny dôkaz na podporu jeho tvrdení.

7. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 19Csp/126/2018-93 zo dňa 26.10.2018 zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 430,73 Eur žalobcovi spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 09.09.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a súčasne zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok II.).

8. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd rozsudkom č.k. 12Co/42/2019-138 zo dňa 16.08.2019 rozhodol na základe podaného dovolania žalovaného tak, že predmetný rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 430,73 Eur potvrdil a v časti výroku I, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 09.09.2017 do zaplatenia a v závislom výroku II. o trovách konania zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. V predmetnom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa priznania nároku žalobcu na úrok z omeškania atribút riadne odôvodniť rozhodnutie nespíňa, keďže ohľadne tohto žalobcom uplatneného nároku rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje žiadne odôvodnenie - z rozsudku súdu prvej inštancie nie je možné vyvodiť:

9.1 z akého titulu žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania;

9.2 či žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného dlhu;

9.3 od kedy je žalovaný s omeškaním peňažného dlhu a

9.4 či výška žalobcom požadovaných úrokov z omeškania je v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

10. Úlohou súdu prvej inštancie v zmysle rozhodnutia odvolacieho sudu tak zostalo opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku na úrok z omeškania a takéto rozhodnutie odôvodniť.

11. Po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu sporové strany nedoručili súdu žiadne vyjadrenie alebo iné podanie, nemali teda ani návrhy na doplnenie dokazovania. Na pojednávanie dňa 23.10.2019 boli riadne predvolané, napriek tomu sa ani jedna zo strán na pojednávanie nedostavila a svoju neprítomnosť neospravedlnila.

12. Na pojednávaní dňa 23.10.2019 súd vzhľadom na vyššie uvedené ďalšie dokazovanie nevykonal.

13. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“); ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa § 40 ods. 1 až 4 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení účinnom do 31.10.2015, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

16. Podľa § 43a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

17. Podľa § 43c Obč. Z. v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

18. Podľa § 44 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

19. Podľa § 44 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

20. Podľa § 54 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 54 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

25. Podľa § 451 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 563 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval nasledovné skutočnosti:

- (i) dňa 19.02.2014 žalobca podpísal návrh Úverovej zmluvy, v ktorej boli vyplnené údaje v bode 5;
- (ii) dňa 25.02.2014 doplnil údaje do bodu 6 a podpísal návrh žalobcu na uzatvorenie Úverovej zmluvy žalovaný;
- (iii) žalovaný previedol na bankový účet žalobcu sumu 1 284,25 Eur a nie sumu 1 500 Eur, nakoľko si započítal sumu 215,75 Eur z titulu jeho pohľadávky podľa Dohody o poskytnutí služby;
- (iv) žalobca zaplatil žalovanému celkom 2 714,98 Eur, poslednú platbu dňa 08.09.2017.

34. Za sporné medzi stranami sporu súd považoval nasledovné otázky :

- (a) či Úverová zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti, nedodržanie ktorých by spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru;
- (b) či je Úverová zmluva v časti dojednania o RPMN platná;
- (c) či bola platne uzavretá Dohoda o poskytovaní služieb;
- (d) či má žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom.

35. Vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho súdu, súd prvej inštancie posudzoval oprávnenosť nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur, ktorý si uplatnil od 09.09.2017 do zaplatenia. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 430,73 Eur potvrdil a preto sa súd zameril na otázky, či :

35.1 žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 1 430,73 Eur;

35.2 či je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného dlhu v sume 1 430,73 Eur;

35.3 od kedy je žalovaný s omeškaním peňažného dlhu v sume 1 430,73 Eur a

35.4 či výška žalobcom požadovaných úrokov z omeškania je v súlade s príslušnými právnymi predpismi.

36. Tak ako súd prvej inštancie už uviedol v rozsudku č.k. 19Csp/125/2018-111 zo dňa 26.10.2018, dospel k záveru, že k platnému uzavretiu Úverovej zmluvy nedošlo. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvoľu veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontrakčný mechanizmus uzatvárania

zmlúv upravuje Obč. Z. v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. doručením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je v zmysle § 44 ods. 2 Obč. Z. odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalobcu), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

37. Z bodu 13 návrhu (žiadosti) zmluvy síce vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, podľa názoru súdu ale pre neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť. Neplatné je predmetné ustanovenie z dôvodu rozporu a obchádzania zákona (Obč. Z.). V zmysle § 54 ods. 1 Obč. Z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd má za to, že citované (vopred žalovaným naformulované) ustanovenie bodu 13 žiadosti sa neprípustne odchyľuje od ust. § 43a nasl. Obč. Z. v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalovanému) umožňuje doplniť v zásade akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu (žiadosti) spotrebiteľa (žalobcu), pričom automaticky doplnením týchto údajov má dôjsť k uzatvoreniu zmluvy a navyš žalovaný ani nie je povinný doručiť túto zmluvu žalobcovi. V konaní síce bolo predložené Oznámenie o schválení úveru, ktoré má však podľa vyjadrenia samotného žalovaného výlučne informatívny charakter. Podľa vyjadrenia žalovaného má predmetné oznámenie byť tiež potvrdením zmluvne dojednaných ustanovení, s ktorým tvrdením sa však súd nemôže stotožniť, nakoľko v predmetnom oznámení sú uvedené úplne nové resp. iné údaje ako boli v žiadosti (návrhu) žalobcu na uzavretie zmluvy (najmä o dátume splatnosti prvej splátky a o dátume splatnosti poslednej splátky), ktoré údaje sú pritom obligatónnymi zákonnými náležitosťami samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. To, že predmetné ustanovenie bodu 13 návrhu (žiadosti) sa neprípustne odkláňa od ust. (§ 43a a nasl.) Obč. Z. o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa bodu 2.1 Zmluvných dojednaní (ktoré navyš nie sú ani podpísané a sú písané takmer nečitateľným drobným písmom) mal žalobca vopred súhlasiť s tým, aby žalovaný (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol žalobca v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle § 44 ods. 2 Obč. Z.) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalovaného a tiež mal žalobca vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti splátky v prípade akceptácie návrhu zo strany žalovaného stanovený (jednostranne) žalovaným na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalobca sa tak vopred vzdal práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitosť zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalovaným aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatónna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalobcovi (jednostranne) oznámená žalovaným podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní. Čo sa týka výšky úrokov, Dlužník (žalobca) sa mal zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 žiadosti (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktoré ale nesmel vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopĺňal ich následne veriteľ (žalovaný) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalobcovi).

39. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní tak mali byť konkrétne obligatónne (zákonné) náležitosťi spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalovaným a tento ich mal následne len oznámiť žalobcovi. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa (žalobcu), aby takto malo dôjsť k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako veriteľ doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyš nemalo považovať za porušenie povinností žalovaného a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalovaný len oznámiť (jednostranným úkonom) žalobcovi.

40. V posudzovanej veci dňa 19.02.2014 žalobca podpísal predtlačенý formulár (vyhotovený žalovaným) na uzavretie zmluvy, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s

poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalovaný) a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevyplňajte“, ktoré až následne dňa 25.02.2014 doplnil (dopísal) taktiež žalovaný a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 63,32 % na 76,21 % a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,25 %. Predmetné zmeny a doplnenia v bode 6 potom podľa názoru súdu spôsobili právny následok (§ 44 ods. 2 Obč. Z.) odmietnutia návrhu žalobcu zo strany žalovaného a následne išlo už o nový návrh zo strany žalovaného, pričom žalovaný v spore nepreukázal akceptáciu jeho nového návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu. Nečinnosť a mlčanie žalobcu pritom za akceptáciu nového návrhu (žalovaného) považovať nie je možné (§ 44 ods. 1 Obč. Z.).

41. Na základe skutočností uvedených vyššie má súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich záverov súd poukazuje aj na v zásade rovnaké názory Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 11Co/348/2018 zo dňa 28.02.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

42. Pokiaľ nebola platne uzavretá Úverová zmluva, nemohla byť platne uzavretá ani Dohoda o poskytnutí služieb, ktorá dohoda je podľa § 52a Obč. Z. závislou zmluvou na Úverovej zmluve. Z obsahu Dohody o poskytnutí služieb jednoznačne vyplýva, že na základe tejto dohody sa mali poskytovať „služby“ k uzavretej Úverovej zmluve. Pokiaľ nebola platne uzavretá Úverová zmluva, nemohlo platne dôjsť k uzavretiu ani tejto dohody.

43. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný reálne poskytol (previedol na bankový účet žalobcu) sumu 1 284,25 Eur a že žalobca uhradil žalovanému celkom sumu 2 714,98 Eur (poslednú platbu dňa 08.09.2017), čo je o 1 430,73 Eur viac, ako žalobcovi poskytol žalovaný.

44. Vzhľadom na uvedené nesporné skutočnosti medzi stranami sporu a vzhľadom na záver súdu o neplatnom uzavretí Úverovej zmluvy a neplatnom uzavretí Dohody o poskytnutí služieb, dospel súd k záveru, že u žalobcu vznikol v zmysle § 451 Obč. Z. nárok voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 430,73 Eur.

45. Pokiaľ ide o výšku uplatnených úrokov z omeškania, tieto si žalobca uplatnil v miere 5 % ročne, čo je v súlade s § 517 ods. 2 Obč. Z. a § 3 Nariadenia Vlády SR.

46. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR 33 Odo 871/2005 z 15.12.2005, vzhľadom na to, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je upravená splatnosť, treba vychádzať z ustanovenia § 563 Obč. Z., v zmysle ktorého splatnosť nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia nevyzval povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia, podanie žaloby predstavuje kvalifikovanú upomienku. Až nasledujúci deň po doručení žaloby sa povinný z bezdôvodného obohatenia môže dostať do omeškania. Zo žaloby ani jej príloh nevyplýva, že by žalobca pred podaním žaloby na súd žalovaného vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd preto s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie NS ČR, s ktorým sa stotožňuje, a s poukazom na ust. § 563 Obč. Z., dospel k záveru, že žalovaný bol žalobcom vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia (v sume 1 430,73 Eur) až doručením žaloby dňa 20.06.2018 (č.l. 29) a do omeškania sa tak mohol dostať až dňom 21.06.2018 - od tohto dňa vznikol žalobcovi aj nárok na zaplatenie rokov z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur, a to až do zaplatenia.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalovaného zaviazal (aj) na zaplatenie úroku z omeškania žalobcovi a to v zákonnej miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 21.06.2018 do zaplatenia (výrok I.). V prevyšujúcej časti (úroku z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 09.09.2017 do 20.06.2018) súd žalobu zamietol (výrok II.).

48. Žalobca mal v spore úplný úspech čo do istiny a prevažujúci úspech čo do príslušenstva a preto mu súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v miere 100 % (výrok III.), pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.